

Sygn. akt VII U 1181/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2018 r. w Warszawie

sprawy M. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania M. W. (1)

od następujących decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

z dnia 11 lutego 2016 r. znak: (...),

z dnia 11 lutego 2016 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję o znaku (...) w ten sposób, że ustala, iż M. W. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 28 lipca 2011 roku do dnia 27 lipca 2014 roku,
2. zmienia zaskarżoną decyzję o znaku (...) w ten sposób, że ustala, iż należność z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy za okres wymieniony w pkt 1 wyroku wynosi 0,00 zł,
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. W. (1) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1181/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 lipca 2016 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził, że ubezpieczona M. W. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że jak wynika z analizy dokumentów ubezpieczeniowych, znajdujących się w bazie danych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, M. W. (1) od dnia 1 grudnia 2006 r. figuruje, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, jako wspólnik spółki cywilnej (...) z siedzibą w J.. Z tego tytułu w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 30 listopada 2008 r. ubezpieczona zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast od dnia 1 grudnia 2008 r. zadeklarowała podleganie jedynie obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu. Jednocześnie w okresie od dnia

1 grudnia 2008 r. M. W. (1) pozostawała zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., a w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. przebywała na urlopie wychowawczym. Organ rentowy podkreślił, że za okres wskazany w ww. decyzji, tj. za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. M. W. (1) dokonała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego i opłaciła składki, potwierdzając tym samym fakt prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej. Brak jest także informacji o zaprzestaniu bądź zawieszeniu tejże działalności. Analiza danych zgromadzonych na koncie drugiego (...) Spółki (...) wykazała ponadto, że dokonany wpis w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jest również aktywny. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że w okresie od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. ubezpieczona prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą, jako wspólnik spółki cywilnej (...). Poprzez zawarcie umowy spółki cywilnej wspólnicy zobowiązują się do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego poprzez działanie w określony sposób oraz poprzez wniesienie wkładu. Spółka cywilna nie jest działalnością jednoosobową prowadzoną wyłącznie przez jednego wspólnika. Mając na uwadze powyższe, organ rentowy stwierdził, że w okresie przebywania na urlopie wychowawczym, tj. w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. M. W. (1) podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (decyzja z dnia 22 lipca 2016 r., nr: (...) – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

Następnie decyzją z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w O., działając na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 48 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 106 z późn. zm.), stwierdził, że M. W. (1) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji, tj. 11 lutego 2016 r. wynosi łącznie 31.463,17 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. w kwocie należności głównej 22.649,60 zł oraz odsetki za zwłokę – 6.373,00 zł, a także składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. w kwocie należności głównej – 1.908,57 zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie 532,00 zł. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, że M. W. (1) nie dopełniła obowiązku obliczania oraz opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy. Jednocześnie z uwagi na brak wyrejestrowania prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej ubezpieczona była zobowiązana do składania deklaracji rozliczeniowych i do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Dlatego też organ rentowy wydał niniejszą decyzję, w której określił wysokość zobowiązania ubezpieczonej M. W. (1). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że wymiaru składek dokonał na podstawie ustalonego przebiegu podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie, w którym płatnik przebywał na urlopie wychowawczym z tytułu zatrudnienia. W związku z niespełnieniem ustawowego obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowych za okres od lipca 2011 r. lipca 2014 r. na koncie płatnika ustalony został wymiar składek z urzędu w wysokości określonej w treści ww. decyzji. Organ rentowy podkreślił również, że dokonany z urzędu wymiar składek nie uwzględnia rozliczenia wypłaconych zasiłków oraz świadczeń rodzinnych (decyzja z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...) k. 15-19 a.r.).

W dniu 7 lipca 2016 r. ubezpieczona M. W. (1) złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w O. z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...), domagając się jej zmiany poprzez uznanie, że nie jest ona zobowiązana do zapłaty należności z tytułu składek za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. z uwagi na fakt, iż w okresie tym nie podlegała ubezpieczeniom społecznym. Ubezpieczona podała, że pomimo zawarcia umowy spółki cywilnej i uzyskania stosownego wpisu, nigdy nie zajmowała się opisaną powyżej działalnością gospodarczą. Działalność ta była prowadzona wyłącznie przez drugiego wspólnika, tj. przez jej matkę R. N., podczas gdy ona była w spółce jedynie udziałowcem. Organ rentowy błędnie zatem uznał, że status wspólnika spółki cywilnej jest równoznaczny z prowadzeniem działalności gospodarczej, co z kolei stanowiło podstawę do zgłoszenia jej z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Odwołująca zaznaczyła, że ocena, czy działalność gospodarcza jest wykonywana należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności, do ich kwalifikacji prawnej. Również wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma przede wszystkim znaczenie w sferze ustaleń faktycznych, gdyż ma on charakter deklaratoryjny. Powyższe wynika z treści art. 14 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który wskazuje, że przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Tym samym, istnienie wpisu w ewidencji działalności gospodarczej nie

przesądza o faktycznym prowadzeniu tejże działalności. Jednocześnie sam udział w spółce cywilnej niepołączony z jakimkolwiek prowadzeniem jej spraw, nie stanowi wystarczającej podstawy do zaistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego. Osoba prowadząca działalność pozarolniczą w rozumieniu art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych została bowiem zdefiniowana w przepisach poświęconych działalności gospodarczej, które wyraźnie stanowią o tym, że jest to zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Wykonywanie tej działalności w sposób zorganizowany i ciągły jest nieodzownym atrybutem działalności gospodarczej. W ocenie ubezpieczonej, z samego faktu bycia współnikiem spółki cywilnej nie wypływa obowiązek ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Istotne jest bowiem to, czy współnik faktycznie prowadził w spornym okresie czasu działalność gospodarczą, czy też nie, a nie ustalenie, czy w tym czasie spółka cywilna funkcjonowała. Na poparcie swojego stanowiska ubezpieczona przywołała orzecznictwo Sądu Najwyższego (odwołanie z dnia 7 lipca 2016 r. k. 2-5 a.s.).

W dniu 12 września 2016 r. ubezpieczona M. W. (1) złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 22 lipca 2016 r., nr: (...), domagając się jej zmiany poprzez orzeczenie, że w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. pomimo posiadania statusu współnika spółki cywilnej nie prowadziła działalności gospodarczej i z tego tytułu nie podlegała ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona powołała się na argumentację analogiczną, jak w odwołaniu z dnia 7 lipca 2016 r. Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VII U 1536/16 (odwołanie z dnia 12 września 2016 r. k. 2-6 – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

W odpowiedziach na odwołania z dnia 8 sierpnia 2016 r. i z dnia 12 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o ich oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W pierwszej kolejności organ rentowy wskazał, że w spornym okresie czasu odwołująca dokonała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego i opłaciła składki potwierdzając tym samym fakt prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej. Wpis w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jest ponadto aktywny, jak również brak jest informacji o zaprzestaniu bądź zawieszeniu działalności gospodarczej. Ponadto jak wynika z informacji uzyskanej w dniu 20 lipca 2016 r. z Urzędu Skarbowego w O., za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. ubezpieczona M. W. (1), a także jej matka R. N., wykazały konkretne przychody z działalności prowadzonej w formie spółki cywilnej. Zgodnie natomiast z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 106 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Osoby takie podlegają na swój wniosek dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu oraz obowiązkowo podlegają ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Płatnicy składek są natomiast zobowiązani według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W przypadku zaś stwierdzenia, że płatnik składek nie wywiązuje się lub nienależyte wywiązuje się z nałożonych przez ustawodawcę obowiązków, na Zakład jako wierzyciela publicznoprawnego, nałożono obowiązek podjęcia działań zmierzających do wyegzekwowania należności z tytułu nieopłaconych składek w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Na tej podstawie organ rentowy stwierdził, że obie zaskarżone decyzje są zgodne z prawem. Jednocześnie organ rentowy wniósł o łączne rozpoznanie sprawy o sygn. akt VII U 1536/16 ze sprawą niniejszą na podstawie art. 219 k.p.c. wskazując, że sprawy te pozostają ze sobą w związku uzasadniającym ich łączne rozpoznanie (odpowiedź na odwołanie z dnia 8 sierpnia 2016 r. k. 10-11, odpowiedź na odwołanie z dnia 12 października 2016 r. k. 10-11 – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

Zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie art. 219 k.p.c. połączył do wspólnego rozpoznania i łącznego prowadzenia pod sygn. akt VII U 1181/16 sprawy z obydwu odwołań ubezpieczonej M. W. (1) (zarządzenie z dnia 19 stycznia 2017 r. k. 19v – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. N. od wielu lat prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) R. N. z siedzibą w J.. W 2000 r. R. N. podjęła decyzję o zamknięciu dotychczasowej działalności i rozpoczęciu prowadzenia własnego sklepu obuwniczego pod nazwą (...), położonego w Centrum Handlowym (...) w W.. Założenie sklepu obuwniczego zbiegło się z powstaniem wskazanego powyżej kompleksu handlowego, w którym znajdują się sklepy wielu znanych polskich marek. Początkowo była to samodzielna jednoosobowa działalność gospodarcza, jednak po kilku latach R. N. zdecydowała się ją przekształcić i założyła wraz z synem spółkę cywilną, która kontynuowała poprzednią działalność. W tym czasie obsługą podatkową, rachunkową i księgową firmy zajmowało się biuro rachunkowe prowadzone przez G. O. i to on doradził R. N. zmianę formy prawnej dotychczas prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Decyzja o założeniu wraz z synem spółki cywilnej nie była jednak działaniem do końca przemyślanym w związku, z czym R. N. już od samego początku funkcjonowania spółki nosiła się z zamiarem jej rozwiązania, jednakże z uwagi na poważne konsekwencje podatkowe, związane z ewentualnym wystąpieniem jej syna ze spółki, postanowiła dalej prowadzić firmę w tej właśnie formie. W ramach wykonywania powyższej działalności, R. N. początkowo zatrudniała jednego pracownika, który sporadycznie pomagał w jej w prowadzeniu sklepu, w szczególności w sytuacjach związanych z pogorszeniem się jej stanu zdrowia z uwagi na stwierdzoną cukrzycę oraz konieczność odbycia wizyty lekarskiej bądź pozostania w domu. Obecnie matka ubezpieczonej zatrudnia w sklepie dwie sprzedawczynie w oparciu o umowy cywilnoprawne, tj. umowy zlecenia. Sklep jest czynny w standardowych godzinach pracy, zazwyczaj przez 4-8 godzin na dobę. Od momentu przekształcenia dotychczasowej działalności gospodarczej i zawiązania spółki cywilnej, S. N., będący współnikiem (...) s.c. z siedzibą w J., nigdy nie uczestniczył w jakichkolwiek pracach związanych z jej prowadzeniem, które były realizowane wyłącznie przez jego matkę R. N.. Na początku 2006 r. S. N. założył własną firmę, zajmującą się organizacją imprez masowych pod nazwą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Z uwagi na szybko postępujący rozwój ww. działalności gospodarczej, S. N. podjął decyzję o wystąpieniu z (...) s.c. z siedzibą w J. (zeznania świadka A. B. k. 52-53, zeznania świadka R. N. k. 55-56, zeznania świadka G. O. k. 112, zeznania odwołującej M. W. (1) k. 112-114, k. 131-132 a.s.).

Ubezpieczona M. W. (1) posiada wykształcenie wyższe. W połowie listopada 2008 r. ubezpieczona ukończyła studia dzienne na kierunku polonistyka (...) Kardynała S. W. w W.. W trakcie odbywania studiów, tj. w styczniu 2006 r. ubezpieczona wstąpiła do spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w J. w miejsce jej brata S. N., który założył własną, dobrze prosperującą działalność gospodarczą związaną z organizacją imprez masowych pod nazwą (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Głównym celem przystąpienia przez ubezpieczoną do Spółki była chęć optymalizacji kosztów ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego, poprzez m.in. przeniesienie obowiązku uiszczania składek na ww. Spółkę, jak również zapewnienia sobie pełnej ochrony ubezpieczeniowej. W związku z powyższym, z tego tytułu w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 30 listopada 2008 r. M. W. (1) zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast od dnia 1 grudnia 2008 r. zadeklarowała podleganie jedynie w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Od momentu przystąpienia do Spółki (...) s.c. z siedzibą w J. w charakterze współnika, ubezpieczona nie świadczyła na jej rzecz żadnej pracy, jak również nie przebywała w miejscu, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, tj. w sklepie (...) położonym w Centrum Handlowym (...). Jedynymi czynnościami, które zdarzyło jej się wykonywać na rzecz Spółki, było sporadyczne odbieranie mamy ze sklepu w drodze powrotnej z uczelni i podwożenie jej samochodem do domu z uwagi fakt, że R. N. nie posiada prawa jazdy. Ubezpieczona parę razy w roku zawozi mamę także na targi handlowe, które zazwyczaj odbywają się w hotelu (...) przy ul. 17 stycznia w W.. Raz zdarzyło jej się zastępować mamę w sklepie w związku z jej chorobą, a dwa razy do roku w okresie zmian sezonowych pomaga ona pracownikom sklepu przy przenoszeniu kartonów z towarem. Poza opisanymi powyżej czynnościami, które mają charakter wyłącznie pomocniczy i incydentalny, ubezpieczona nie wykonuje na rzecz Spółki żadnej innej pracy, albowiem po pierwsze nie posiada predyspozycji i kompetencji do prowadzenia firmy, po drugie zaś sprzeciwia się temu jej stan zdrowia w postaci nawracających zaburzeń depresyjnych, które zostały u niej zdiagnozowane już w wieku szkolnym. Kontrahenci współpracujący z R. N. w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, a zarazem utrzymujący z nią relacje towarzyskie, posiadają wiedzę na temat tego, że ma ona córkę, jednak nie znają oni osobiście M. W. (1), nie utrzymują z nią żadnych relacji handlowych, jak również nigdy nie widzieli jej przy wykonywaniu jakiejkolwiek pracy na rzecz Spółki (...) s.c. z siedzibą w J. (zeznania świadka A. B. k. 52-53, zeznania

świadka S. J. k 53-54, zeznania świadka M. O. k. 54-55, zeznania świadka R. N. k. 55-56, karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 81-82, zeznania odwołującej M. W. (1) k. 112-114, k. 131-132 a.s.).

W dniu 1 grudnia 2008 r. ubezpieczona M. W. (1), pomimo pozostawania (...) s.c. z siedzibą w J., nawiązała stosunek pracy z firmą (...) sp. z o.o. w W., prowadzoną przez jej brata S. N.. U ww. pracodawcy ubezpieczona była zatrudniona w okresie od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 31 marca 2017 r. na stanowisku sekretarki w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1.200,00 zł. Od dnia 1 grudnia 2008 r. ubezpieczona została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. W trakcie powyższego zatrudnienia, ubezpieczona poznała swojego męża M. W. (2). W kwietniu 2009 r. ubezpieczona dowiedziała się, że jest w pierwszej ciąży w związku, z czym udała się na zwolnienie lekarskie. W dniu 2 listopada 2009 r. ubezpieczona urodziła pierwszą córkę Z. W. (1), natomiast w dniu (...) urodziła drugą córkę Z. W. (2). W okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. ubezpieczona przebywała na urlopie wychowawczym z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. W tym czasie za ubezpieczoną były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu jej zatrudnienia u ww. pracodawcy. Jednocześnie ubezpieczona powzięła z księgowości informację odnośnie tego, że nie ma konieczności odprowadzania składek w podwójnej wysokości, tj. zarówno z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, jak również z tytułu pozostawania współnikiem spółki cywilnej. Na tej podstawie, matka ubezpieczonej R. N. podjęła decyzję o zaprzestaniu odprowadzania za córkę należnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W latach 2011-2014 firma (...) wykazała przychód z działalności prowadzonej w formie spółki cywilnej (zeznania świadka R. N. k. 55-56, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 77-78, świadectwo pracy z dnia 31 marca 2017 r. k. 79, zeznania odwołującej M. W. (1) k. 112-114, k. 131-132 a.s., pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. k. 55, k. 61 a.r.).

W dniu 25 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wszczął na żądanie strony postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia obowiązku podlegania przez M. W. (1) ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. Następnie w dniu 22 lipca 2016 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję mocą, której stwierdził, że ubezpieczona M. W. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że jak wynika z analizy dokumentów ubezpieczeniowych, znajdujących się w bazie danych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, M. W. (1) od dnia 1 grudnia 2006 r. figuruje, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, jako współnik spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w J.. Organ rentowy podkreślił, że za okres wskazany w ww. decyzji, tj. za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. M. W. (1) dokonała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego i opłaciła składki, potwierdzając tym samym fakt prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej. Brak jest także informacji o zaprzestaniu bądź zawieszeniu tejże działalności. Analiza danych zgromadzonych na koncie drugiego (...) Spółki (...) wykazała ponadto, że dokonany wpis w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jest również aktywny. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że w okresie od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. ubezpieczona prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą, jako współnik ww. spółki cywilnej (zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 25-27 a.r., decyzja z dnia 22 lipca 2016 r., nr: (...) – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

W następstwie decyzji z dnia 22 lipca 2016 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w O. wydał kolejną decyzję mocą, której stwierdził, że M. W. (1) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji, tj. 11 lutego 2016 r. wynosi łącznie 31.463,17 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. w kwocie należności głównej 22.649,60 zł oraz odsetki za zwłokę – 6.373,00 zł; a także składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2011 r. do lipca 2014 r. w kwocie należności głównej – 1.908,57 zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie 532,00 zł. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, że M. W. (1) nie dopełniła obowiązku obliczania oraz opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy. Jednocześnie z uwagi na brak wyrejestrowania prowadzonej przez

siebie działalności gospodarczej była zobowiązana do składania deklaracji rozliczeniowych i do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Na tej podstawie organ rentowy wydał ww. decyzję, w której określił wysokość zobowiązania ubezpieczonej M. W. (1) (decyzja z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...) k. 15-19 a.r.).

Od niekorzystnych dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczona M. W. (1) wniosła odwołania do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie, jak również postępowanie w sprawie o sygn. akt VII U 1536/16. Sprawy te zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą akt VII U 1181/16 (odwołanie z dnia 7 lipca 2016 r. k. 2-5 a.s., odwołanie z dnia 12 września 2016 r. k. 2-6 – akta sprawy o sygn. VII U 1536/16).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, aktach sprawy o sygn. VII U 1536/16 i w aktach rentowych ubezpieczonej M. W. (1), a także w oparciu o zeznania świadków: A. B. (k. 52-53 a.s.), S. J. (k. 53-54 a.s.), M. O. (k. 54-55 a.s.), R. N. (k. 55-56 a.s.) i G. O. (k. 111-112 a.s.) oraz w oparciu o zeznania odwołującej M. W. (1) (k. 112-114, k. 131-132 a.s.). Dowody z dokumentów zostały ocenione jako wiarygodne, gdyż korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za udowodnione.

Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom wskazanych powyżej świadków w osobach: A. B., S. J., M. O., R. N. i G. O., którzy wskazali na okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a dotyczące wymiaru czasu pracy świadczonej przez odwołującą na rzecz Spółki (...) z siedzibą w J.. Świadkowie, bądź jako przedsiębiorcy prowadzący własne sklepy zlokalizowane w Centrum Handlowym (...), bądź jako kontrahenci współpracujący z R. N. w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej wskazali, że nigdy nie poznali osobiście odwołującej M. W. (1), jak również nie widywali jej w sklepie obuwniczym, należącym do jej matki przy wykonywaniu jakichkolwiek obowiązków zawodowych. Świadek A. B. wskazała jedynie, że widziała kilkakrotnie jak ubezpieczona przyjeżdża po matkę do sklepu i zabiera ją do domu po zakończeniu przez nią pracy. Z kolei świadek S. J., będący kontrahentem R. N. i współpracujący z nią od około 10 lat przy prowadzeniu działalności gospodarczej zeznał, że nigdy nie widział ubezpieczonej w sklepie, a o jej istnieniu wiedział wyłącznie z prywatnych rozmów prowadzonych z jej matką. Wskazał także, że nigdy nie pozostawał z ubezpieczoną w jakichkolwiek relacjach handlowych, które byłyby związane z realizowaniem przez M. W. (1) pracy na rzecz Spółki (...) z siedzibą w J.. Z kolei świadek G. O., którego biuro rachunkowe zajmowało się obsługą księgową firmy (...) wyjaśnił, że to on doradził matce ubezpieczonej zmianę formy dotychczas prowadzonej działalności na spółkę cywilną, natomiast wstąpienie ubezpieczonej do tej spółki było podyktowane wyłącznie chęcią uniknięcia poważnych konsekwencji podatkowych, związanych z wystąpieniem ze spółki jednego ze współników w osobie brata odwołującej S. N., który otworzył własną, dobrze prosperującą firmę. Zeznania ww. świadków były zatem jednoznaczne i stanowcze na temat tego, że ubezpieczona M. W. (1) nigdy nie świadczyła pracy na rzecz Spółki (...) z siedzibą w J., co potwierdziła także matka odwołującej R. N.. Wskazała ona również, że głównym celem przystąpienia przez ubezpieczoną do Spółki była chęć optymalizacji kosztów ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego, m.in. poprzez przeniesienie obowiązku uiszczania składek na ww. Spółkę, ale także zapewnienie odwołującej pełnej ochrony ubezpieczeniowej poprzez odprowadzanie składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe zeznania korespondowały także z zeznaniami samej odwołującej M. W. (1), która dodała, że pomimo pozostawania współnikiem (...) s.c. z siedzibą w J., w dniu 1 grudnia 2008 r. nawiązała stosunek pracy z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., prowadzoną przez jej brata S. N. i to na rzecz tej Spółki faktycznie świadczyła pracę. Wskazała także, że w trakcie przebywania na urlopie wychowawczym powzięła z księgowości informację odnośnie tego, że nie ma konieczności odprowadzania składek w podwójnej wysokości, tj. zarówno z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, jak również z tytułu pozostawania współnikiem spółki cywilnej. Informację tę odwołująca przekazała matce, która na tej podstawie podjęła decyzję o zaprzestaniu odprowadzania za córkę należnych składek na ubezpieczenia społeczne względem organu rentowego. W ocenie Sądu Okręgowego zeznania ww. świadków były wiarygodne i korespondowały z treścią zeznań odwołującej M. W. (1), a także z materiałem dowodowym w postaci świadectwa pracy odwołującej z okresu jej zatrudnienia w Replay” Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sąd Okręgowy uznał więc, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wiarygodną i wystarczającą podstawę wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania M. W. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...) oraz z dnia 11 lutego 2016 r., znak: UBS/2016/101 są zasadne i jako takie zasługują na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostawało, czy M. W. (1) ma obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy za okres od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, jednocześnie będąc współnikiem spółki cywilnej (...) s.c. (...) z siedzibą w J..

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 106 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1). Na podstawie art. 13 pkt. 4 ww. ustawy obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Za przedsiębiorców uznaje się także współników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, o czym stanowi art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r., poz. 107 z późn. zm.).

Z rozpoczęciem działalności gospodarczej ściśle łączy się również obowiązek wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Wpis ma jedynie charakter deklaratoryjny, a nie - konstytutywny i nie kreuje bytu prawnego przedsiębiorcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 r., III UK 35/07). Jednakże określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji. Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone, co oznacza, że czasookres prowadzenia działalności gospodarczej wynikającego z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego. W takiej sytuacji ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne. W sprawie o podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (art. 6 k.c.) spoczywa na ubezpieczonym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07).

Jak już zostało wskazane okolicznością sporną na gruncie niniejszej sprawy było ustalenie, czy ubezpieczona M. W. (1) faktycznie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą w postaci sklepu (...) położonego w Centrum handlowym (...), będąc jednocześnie współnikiem spółki cywilnej (...) s.c. (...) z siedzibą w J.. W tym miejscu wskazać należy, że spółka cywilna jest skodyfikowaną umową, stosunkiem zobowiązaniowym uregulowanym w przepisach art. 860 i n. k.c., która nie posiada podmiotowości prawnej. Nie może być więc zaliczona do jednostek organizacyjnych, którym przepisy ustaw przyznają zdolność prawną. (...) spółki cywilnej wyczerpuje się więc w dwu - lub nawet wielostronnym stosunku zobowiązaniowym łączącym współników. Spółka cywilna jest umownym stosunkiem cywilnoprawnym, a ściślej zobowiązaniem (art. 353 § 1 k.c.), w którym współnicy zobowiązują się do świadczenia (art. 353 § 2 k.c.) polegającego na dążeniu do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w oznaczony sposób, w szczególności przez wniesienie wkładów (art. 860 § 1 k.c.). (...) spółki cywilnej mogą być podmioty prawa cywilnego, tj. osoby fizyczne i prawne z wyjątkiem tzw. ułomnych osób prawnych.

Sam udział w spółce cywilnej niepołączony z jakimkolwiek prowadzeniem jej spraw, nie stanowi wystarczającej podstawy do zaistnienia przedmiotowego obowiązkowego ubezpieczenia. Taki „czysty” udział, niepołączony z zaangażowaniem się w działalność gospodarczą spółki nie byłby „prowadzeniem” działalności gospodarczej. Osoba prowadząca działalność pozarolniczą w rozumieniu art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest zdefiniowana w przepisach poświęconych działalności gospodarczej - art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stanowi, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Wykonywanie tej działalności w sposób zorganizowany i ciągły jest nieodzownym atrybutem działalności gospodarczej. Taki atrybut - taką właściwość definiującą powinna posiadać

„osoba prowadząca działalność gospodarczą”, stąd też - stosownie do treści art. 2 ust. 3 powyższej ustawy za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Nie jest się przedsiębiorcą dlatego, że zawarta została umowa spółki cywilnej. Zawiązanie takiej spółki jest istotne, jeżeli pozostaje - jak to *expressis verbis* stanowi art. 2 ust. 3 - w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. W sprawie chodzi o zakres ubezpieczenia obowiązkowego, a tym samym - niezależnego od woli zainteresowanych osób - takiego przymusu prawnego nie należy rozszerzać poza niezbędny, ściśle w ustawie sprecyzowany zakres. Ubezpieczenie społeczne wspólnika nie zależy od jego uprawnień w stosunku do wspólników, lecz od tego czy faktycznie prowadzi on w spółce działalność gospodarczą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2008 r., III UK 112/07).

W systemie ubezpieczeń społecznych wspólnik spółki cywilnej traktowany jest tak jak osoba prowadząca działalność gospodarczą i jego ubezpieczenie zależy stąd od osobistego prowadzenia takiej działalności. Czym innym jest z kolei cel działalności gospodarczej spółki (art. 860 § 1 k.c.). Realizacja tego celu, pomimo okresowego nieprowadzenia działalności gospodarczej przez jednego wspólnika, nie oznacza, że ten wspólnik, który ani nie występuje ze spółki ani nie dokonuje wyrejestrowania z ewidencji swojej działalności ma inną podstawę ubezpieczenia społecznego niż określona w art. 6 ust. 1 pkt. 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w związku z art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Osiąganie lub realizacja wspólnego celu gospodarczego spółki nie stanowią warunku ubezpieczenia społecznego wspólnika, gdyż jest to cel wynikający z wewnętrznego zobowiązania wspólników. Ubezpieczenie społeczne stanowi pochodną prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu wskazanych ustaw, natomiast ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie wkracza w zakres prawa zobowiązań dotyczącego spółki cywilnej, wyznaczonego kodeksem cywilnym i umową spółki. Ubezpieczenie społeczne wspólnika spółki cywilnej zależy więc od osobistego prowadzenia w tej spółce działalności gospodarczej. Zatem uznać należy, że wspólnik spółki cywilnej prowadzący działalność gospodarczą ma indywidualny tytuł do ubezpieczenia społecznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2009 r., II UK 146/08).

Odnosząc się do stanowiska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaprezentowanego w treści zaskarżonych decyzji, jak również w treści odpowiedzi na odwołania, wskazać należy, że organ rentowy błędnie wywodził, że z samego faktu bycia wspólnikiem spółki cywilnej oraz opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, odwołująca M. W. (1) podlegała w spornym okresie czasu, tj. od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Istotne jest bowiem to, czy faktycznie prowadziła ona w ww. okresie czasu działalność gospodarczą, a nie to, czy w tym czasie funkcjonowała spółka cywilna, czego potwierdzeniem jest wpis dokonany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W ocenie Sądu Okręgowego odwołującej udało się obalić domniemanie prawne wynikające z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej ponieważ jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków w osobach A. B., S. J. i M. O., M. W. (1) nigdy nie przebywała w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej oraz nie zajmowała się pracą rozumianą, jako prowadzenie działalności gospodarczej. Świadczenie zgodnie bowiem wskazali, że jedyną osobą prowadzącą sklep (...), który położony jest w Centrum Handlowym (...) w W. była matka ubezpieczonej R. N.. To ona zajmowała się wszystkimi pracami związanymi z prowadzeniem sklepu i sprzedażą. W wykonywaniu powyższych obowiązków pomagały jej dwie pracownice zatrudnione w oparciu o umowy cywilnoprawne, tj. umowy zlecenia. R. N. zajmowała się także dokumentacją firmy, a w prowadzeniu księgowości niejednokrotnie korzystała z pomocy biura rachunkowego prowadzonego przez G. O., który doradził jej zmianę formy prawnej dotychczas prowadzonej przez nią działalności gospodarczej i zawiązanie spółki cywilnej. Z kolei głównym celem przystąpienia przez ubezpieczoną do Spółki była chęć optymalizacji kosztów ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego, poprzez m.in. przeniesienie obowiązku uiszczania składek na ww. Spółkę, jak również zapewnienie odwołującej pełnej ochrony ubezpieczeniowej m.in. poprzez odprowadzanie składek na ubezpieczenie zdrowotne. Wstąpienie ubezpieczonej do Spółki było także podyktowane chęcią uniknięcia przez jej matkę poważnych konsekwencji podatkowych, związanych z wystąpieniem ze spółki jednego ze wspólników w osobie brata odwołującej S. N., który poświęcił się pracy we własnej firmie. Pomimo przystąpienia do spółki cywilnej, ubezpieczona nigdy jednak nie świadczyła na jej rzecz jakiegokolwiek pracy. Jedynymi czynnościami, które zdarzyło jej się wykonywać na rzecz Spółki, było sporadyczne odbieranie mamy ze sklepu w drodze powrotnej z uczelni i podwożenie jej samochodem do domu z uwagi fakt, że R. N. nie posiada prawa jazdy.

Ubezpieczona parę razy w roku zawozi mamę także na targi handlowe, które zazwyczaj odbywają się w hotelu (...) przy ul. 17 stycznia w W.. Raz zdarzyło jej się zastępować mamę w sklepie w związku z jej chorobą, a dwa razy do roku w okresie zmian sezonowych pomaga ona pracownikom sklepu przy przenoszeniu kartonów z towarem. Poza opisanymi powyżej czynnościami, które mają charakter wyłącznie pomocniczy i incydentalny, ubezpieczona nie wykonuje na rzecz Spółki żadnej innej pracy, albowiem po pierwsze nie posiada predyspozycji i kompetencji do prowadzenia firmy, po drugie zaś sprzeciwia się temu jej stan zdrowia w postaci nawracających zaburzeń depresyjnych, które zostały u niej zdiagnozowane już w wieku szkolnym, na co wskazuje załączona do akt sprawy dokumentacja medyczna. Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego, nie mogło być tak, że ubezpieczona aktywnie brała udział w prowadzeniu sklepu obuwniczego, albowiem na co dzień w okresie od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 31 marca 2017 r. świadczyła pracę na rzecz (...) Spółki z o.o. w W., z przerwą na urlop wychowawczy w trakcie, którego sprawowała opiekę nad dziećmi. W spornym okresie czasu odwołująca posiadała zatem drugi tytuł do ubezpieczeń społecznych z racji pozostawiania w zatrudnieniu w ww. Spółce, prowadzonej przez jej brata S. N.. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie potwierdziło zatem, aby odwołująca rzeczywiście prowadziła opisaną powyżej działalność gospodarczą w spornym okresie czasu. W zaistniałej sytuacji nie było także podstaw do zawieszenia wykonywania ww. działalności gospodarczej, skoro matka ubezpieczonej, jako drugi wspólnik spółki cywilnej nadal aktywnie prowadzi tą działalność i osiąga z niej określone przychody, o czym świadczy m.in. informacja uzyskana w dniu 20 lipca 2016 r. z Urzędu Skarbowego w O., a dotycząca spornego okresu od lipca 2011 r. do lipca 2014 r.

Należy zatem przyjąć, że skoro ubezpieczona M. W. (1) w spornym okresie czasu osobiście nie prowadziła działalności pozarolniczej w ramach spółki cywilnej, to nie podlegała ona w tym okresie i w tym zakresie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, a okoliczność, że w tym czasie drugi wspólnik tej Spółki prowadził taką działalność, nie ma żadnego wpływu na kwestię niepodlegania odwołującej tym ubezpieczeniom. Jeżeli zatem ubezpieczona faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r., to nie powinna ona być za ten okres obciążana należnościami z tytułu nie zapłacenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy. Ustalenia Sądu pokazują bowiem, że w niniejszej sprawie pomimo zarejestrowania działalności gospodarczej przez M. W. (1), działalność ta nie była przez nią faktycznie prowadzona, albowiem ubezpieczona nie wykonywała w ramach tej działalności żadnych czynności, które były realizowane wyłącznie przez jej matkę R. N.. W tych okolicznościach tj. wobec nieprowadzenia działalności pozarolniczej, nie powstał po stronie odwołującej tytuł podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. N. ubezpieczeniom społecznym skutkuje zaś tym, że M. W. (1) nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na te ubezpieczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 11 lutego 2016 r., znak: (...) w ten sposób, że ustalił, że M. W. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 28 lipca 2011 r. do dnia 27 lipca 2014 r. oraz decyzję z dnia 11 lutego 2016 r., znak: UBS/2016/101 w ten sposób, że ustalił, że należność z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy za ww. okres czasu wynosi 0,00 zł, o czym orzekł w pkt. 1 i 2 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego strony odwołującej, Sąd Okręgowy rozstrzygnął w pkt. 3 wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804), zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. W. (1) kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami organu rentowego.

M.St.